

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 78

Piątek, 7 listopada 1941 r.

Rok I

Straty R. A F. od 29. X. — 4. XI.: 37 samolotów

Bolszewicy odrzuceni do Morza Czarnego

Błyskawiczny przebieg walk na Krymie

Z KWATERY GŁÓWNEJ NACZELNEGO WODZA, 6. 11. — Naczelną Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje.

Na Krymie kontynuowano skutecznie na całej szerokości frontu pościgi za rozbitym nieprzyjacielem. W górach Jajla niemieckie i rumuńskie oddziały rozbiły odcięte wojska przeciwnika i dotarły do wybrzeża Morza Czarnego. Również w górach na wschód od Sewastopola złamano opór nieprzyjaciela.

Lotnictwo współdziałało w operacjach wojsk lądowych i zadało flocie sowieckiej ciężkie straty na wodach Krymu oraz w północno-wschodniej części Morza Czarnego. Zatopiono 3 transportowce z wojskiem o łącznej pojemności 13.000 ton i uszkodzono bombami cztery dalsze większe statki.

Przed Leningradem udaremnił próby przeciwnika wylamania się z okrążenia. Ciężkie i najcięższe baterie niemieckie ostrzeliwały ważne obiekty wojskowe Leningradu oraz statki sowieckie w Zatoce Fińskiej. Jeden okręt wojenny i jeden frachtowiec zostały ciężko uszkodzone.

W ataku nocnym lotnictwa na ośrodek przemysłowy Gorkij spowodowano w zakładach zbrojeniowych i zaopatrzeniowych nowe wielkie spustoszenia.

Inne formacje lotnicze obrzuciły ostatniej nocy bombami kruszycami i zapalającymi Moskwę i Leningrad.

U południowo-zachodniego wybrzeża Anglii bombardowało lotnictwo niemieckie w nocy na 6 listopada urządzenia stoczni portu Palmouth.

Nieprzyjacieli przy użyciu słabych sił przeprowadził nocny nalot na wybrzeże niemieckie. Próba ataku nie powiodła się. Siedem bombowców angielskich zostało straconych.

W czasie od 29 października do 4 listopada straciło lotnictwo angielskie 37 maszyn. W tym samym czasie straciło niemieckie lotnictwo 7 samolotów.

BERLIN, 7. 11. — Wojska fińskie kontynuowały akcję oczyszczania zdobytych wysp Koivisto z rozproszonych oddziałów sowieckich. — Wobec zajęcia wysp, leżących na południe od Wybarga i wybrzeża Przesmyku Karelskiego, bolszewicy utracili dalsze bazy w Zatoce Fińskiej.

BERLIN, 7. 11. — W rejonie operacyjnym zajmowanym przez wojska węgierskie podejmowali bolszewicy próby przeprowadzenia się przez koryto Dońca. Wojska węgierskie odparły ich, zadając im bardzo dotkliwe straty.

BERLIN, 7. 11. — Wojska włoskie zetknęły się z nieprzyjacielem w rejonie na północ od Stalino. Szybkie jednostki zmotoryzowane po przygotowaniu artyleryjskim przetrwały pozycje bolszewików. W walkach tych odznaczyły się szczególnie oddziały bersalierów.

RZYM, 7. 11. — Włoski komunikat wojenny z czwartku 6. 11. podaje m. in.:

Zespoły bombowców lotnictwa włoskiego zaatakowały ubiegłej nocy bazę marynarki La Valetta i lotniska w La Venezia i Micabba na Malcie. Trafiono wyznaczone cele, wywołując liczne pożary.

Nieprzyjacieli dokonał nalotu na dzielnice mieszkaniowe w Augusta na Sycylii; wśród ludności cywilnej jest 4 zabitych i 5 rannych. Zestrzelono jeden samolot nieprzyjacielski.

W Cyrenajce samoloty włoskie straciły 3 samoloty brytyjskie.

Samoloty niemieckie bombardowały lotnisko angielskie na wschód od Marsa Matruk.

Bolszewicy atakują neutralne statki

BUDAPESZT, 7. 11. — Bolszewicka łódź podwodna zaatakowała i storpedowała dwa tureckie żaglowce motorowe, płynące w kierunku portów bułgarskich. Ponadto na wysokości Midiye zatopiony został statek neutralny. Załogę zdołano uratować.

Chleba dajcie, rodacy — woła Stalin

SZTOKHOLM, 7. 11. — Stalin zwrócił się do swych sprzymierzeń-

ców z usilną prośbą o dostarczenie zboża dla armii bolszewickiej i ludności cywilnej. Wiadomość tę, która znalazła potwierdzenie w Londynie, przeciwstawiają rozpowszechnianym ostatnio bolszewickim przechwałkom, że „na obszarach niezajętych jeszcze przez wojska niemieckie znajdują się niezliczone bogactwa”. Według tutejszych komentarzy prośby Stalina o pomoc dowodzą, iż straty Sowietów po zajęciu przez Niemców Ukrainy są niezwykle dotkliwe.

Kijów odbudowuje się

KIJÓW, 7. 11. — Wskutek zniszczeń, dokonanych przez bolszewików, kilka dzielnic Kijowa poważnie ucierpiało. Celem odbudowania tego miasta utworzono specjalną komisję, której zadaniem będzie odbudowa zniszczonej elektrowni, wodociągów, zakładów przemysłowych i t. p.

Speaker — bombowiec

BERLIN, 7. 11. — Moskwa obwieściła światu w jednym z ostatnich swych komunikatów radiowych, że lotnictwo sowieckie bombardowało Gdańsk, Królewiec i Rygę. Komunikat ten, jak można się domyśleć, był owocem fantazji sowieckiego speakera.

Pogróżki pod adresem Finlandii

Ostra reakcja na mieszanie się USA do cudzych spraw

HELSINKI, 7. 11. — Jak wynika z doniesienia amerykańskiej agencji prasowej „Associated Press” sekretarz stanu Hull złożył deklarację na temat stosunku Stanów Zjednoczonych do Finlandii. Szczytem deklaracji Hulla jest ostrzeżenie, domagające się od Finlandii natychmiastowego wstrzymania operacji wojennych przeciw Związkowi Sowieć, jeśli życzy sobie nadal utrzymać przyjazne stosunki ze Stanami Zjednoczonymi.

Dzienniki fińskie zajęły ostre stanowisko wobec tej pogróżki, nazywając ją niebywałym przykładem wtrącania się do spraw Finlandii, nie praktykowanym w stosunkach międzynarodowych. „Ajan Suunta” pisze, że Finlandia zmuszona jest bronić swych praw życiowych, jak co już uczyniła w latach 1939/40 w wojnie ze Związkiem Sowieć. Wysłunięte pod adresem Finlandii żądanie wycofania się z obszarów, służących bolszewikom do ataku, jest niestychane. W wypadku, gdyby Anglia, kierując się stanowiskiem swego sprzymierzeńca, wypowiedziała wojnę Finlandii, to krok ten w niczym nie zmieni stanowiska Finlandii do jej wschodniego napastnika. Nowy atak przyczyni się jedynie do wzmożenia węgłów wzajemnej przyjaźni z Niemcami, jakie zostały zadzierżgnięte po ataku bolszewickim.

„Helsingin Sanomat” podkreśla, że bolszewicy w dalszym ciągu znajdują się w Hangö, a ponadto okupują cztery wyspy w Zatoce Fińskiej: Półwysp Rybacki. Nad tymi faktami Ameryka przechodzi do porządku dziennego. Pismo uważa, że zarządzenia Finlandii na granicy wschodniej nie stoją w sprzeczności

z interesami Stanów Zjednoczonych. Inny dziennik stwierdza, że sytuacja Finlandii w kampanii zimowej z r. 1939/40 wzbudziła w świecie powszechne współczucie. Obecnie Finlandia walczy w korzystniejszych okolicznościach, toteż kroczyc będzie po raz obranej drodze.

„Chicago Daily Tribune” nazywa

Roosevelta człowiekiem o dwu obliczach. „Roosevelt co miesiąc dekonspiruje Roosevelta”. Dziennik prowadzi rozgrywkę na temat przedwyborczych przyrzeczeń amerykańskiego prezydenta i jest zdania, że chodzi tu o dwie osobistości, noszące ten sam kapelusz, lecz pozostające ze sobą w diametralnej sprzeczności.

Biuro Reutersa przyznaje: Sytuacja na Krymie alarmowa Ratunek drogą morską wykluczony

BERLIN, 7. 11. — Komunikaty Naczelnego Dowództwa Armii donoszące o zwycięstwach na Krymie, są dla Sowietów i ich sympatyków, jak przyznaje angielska służba informacyjna — „alarmowe”. Po odniedaniu stolicy półwyspu przez bolszewików, zmuszeni są oni w niektórych wypadkach do panicznej ucieczki. Jest to zresztą jedyna możliwość, jak im jeszcze pozostała prócz zwoodniczej próby obrony, podejmowanej w górach Jajla. Ucieczka jest jednak możliwa tylko przez Morze Czarne, bowiem od wszelkich połączeń lądowych są wojska sowieckie odcięte. Lotnictwo niemieckie dokonało w międzyczasie szeregu ciężkich ataków na przygotowane do ucieczki statki transportowe. Poza tym niemieckie wojska lądowe, w połączeniu z oddziałami rumuńskimi, prześladowały uciekającego nieprzyjaciela do tego stopnia, że został on rozbity na dwie grupy, z których jedna kieruje się na Sewastopol a druga dąży do portu Kercz. Bolszewickim oddziałom jednak nie pozostały już żadne wi-

doki ratunku, co przyznaje nawet angielski „Daily Express”.

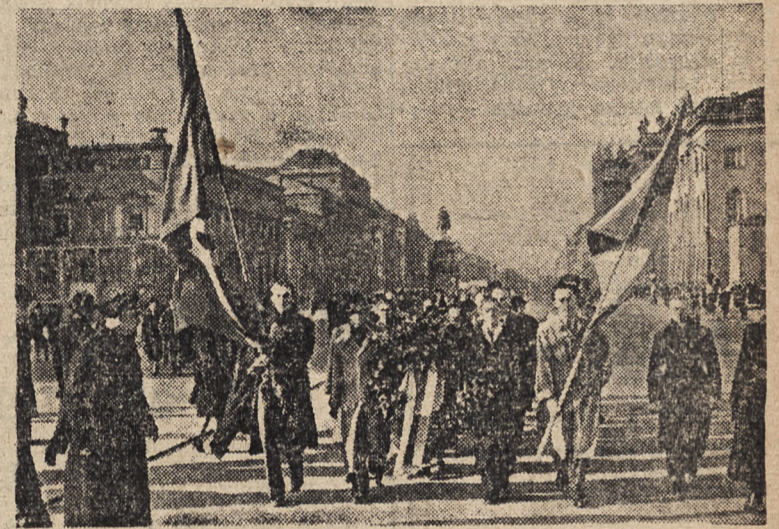
W tym przykrym położeniu, komentatorzy angielscy pocieszali się, że nadchodząca zima położy kres niemieckim operacjom. „Daily Express” dochodzi jednak obecnie do wniosku, że nadzieje na „generała zimy” należy brać ostrożnie pod rozwagę. Dziennik ten przypomina, że w czasie kampanii norweskiej okazało się, iż wojska niemieckie potrafią walczyć również w głębokim śniegu.

Halifax

obrzucony jajami

DETROIT, 7. 11. — Przed hotelem, w którym zamieszkał Halifax, demonstrowały kobiety z plakatami, skierowanymi przeciwko Anglii i przeciw przystąpieniu do wojny Stanów Zjednoczonych. Demonstracje osiągnęły swój punkt kulminacyjny w chwili, gdy Halifax przestąpił próg rezydencji arcybiskupa Detroit. Obrzucono go masą pomidorów i zesputych jaj.

Ku czci poległych

W dniu 2 listopada odbyły się w Berlinie uroczystości ku czci bohaterów, poległych w wojnie światowej, w obecnej wojnie a w szczególności w wojnie przeciwko bolszewikom oraz ku czci zakatowanych przez bolszewików ofiar. — Na fotografii widzimy robotników francuskich, maszerujących ulicą „Unter den Linden” ze sztandarem ze swastyką i drugim — o barwach francuskich, by u stóp pomnika złożyć wieniec.

Protest Francji w Londynie

Żydzi francuscy w gettach

VICHY, 7. 11. — Rząd francuski złożył w Londynie protest przeciw rekwizycji pięciu francuskich statków handlowych przez eskadrę brytyjską. Zamach ten, jak podkreśla nota francuska, nie ma związku z wypadkami wojennymi, gdyż francuski transport konwojowany nie wiózł żadnej kontrabandy dla Niemiec. Według urzę-

dowego oświadczenia francuskiego, konfiskata transportu dokonana została w dniu 2. 11. w odległości 2.000 mil od Durban, przez eskadrę brytyjską złożoną z 4 krążowników i 6 łodzi patrolowych. Transport konwojowany płynął pod ochroną statku patrolowego „Iberville” i znajdował się w drodze z Madagaskaru do Dakaru.

BERN, 7. 11. — Rząd francuski internował 14 w wieku poborowym będących a na Riwierze na wywczasach bawiących Anglików w zamian za aresztowanych w Syrii 7 Francuzów.

VICHY, 7. 11. — Według tutejszych informacji, we Francji również przewidziane jest utworzenie osobnych dzielnic dla żydów. Będą one zakładane według wzorów zagranicznych i mają zapewnić żydom nieskrępowane życie wewnętrzne. W dzielnicach tych planowane jest utworzenie szkół i szpitali.

Msza żałobna za kardynałów

WATYKAN, 7. 11. — W środę odbyła się w kaplicy sykstyńskiej msza żałobna za kardynałów, zmarłych w poprzednim roku.

Wielki Mufty w Berlinie

RZYM, 7. 11. — Wielki Mufty Jerozolimy oświadczył w rozmowie z przedstawicielem agencji „Stefani”, na krótko przed swoim wyjazdem do Berlina:

„Nie jestem zupełnie zdziwiony atakami propagandy brytyjskiej na moją osobę, gdyż jest to tylko dalszy ciąg całego szeregu dowodów wrogiego nastawienia. Ataki propagandy angielskiej, — powiedział dalej Wielki Mufty — nie niepokoją mnie, gdyż cały świat mahometański wie dobrze, co o tym sądzić Arabowie obdarzają swoim zaufaniem i sympatią wszystko to, co jest przeciwnie propagandzie brytyjskiej. W każdym razie odpowiedział naszą na wrogi nam postępowanie Anglii będzie nasza dalsza walka o wolność a sprawie tej poświęcamy wszystkie nasze siły.

Gwałtowność ofensywy niemieckiej przeszła przewidywania

Półowa przemysłu zbrojeniowego Sowieków utraczona lub unieruchomiona

SZTOKHOLM, 7. 11. — Specjalny korespondent dziennika „Sunday Times” w Moskwie, Aleksander North, po swym powrocie do Londynu opisuje swe wrażenia odniesione w ciągu ostatnich tygodni: „Wielu z nas sądziło, że siła uderzenia ataków niemieckich została wyczerpana trzema pierwszymi ofensywami. Ofensywa październikowa była jednak najgwałtowniejszą z półtora czterech niemieckich ataków przeprowadzonych w wielkim stylu. Byliśmy naprawdę zaskoczeni ich gwałtownością. Szczególnie przełamanie frontu przez Niemców w rejonie Wiazmy było niespodzianką dla szerokiego ogółu. Straty sowieckie w obszarach, ludziach i materiałach poniesione w październiku, są podobno bardzo poważne — wy-

raza się ogólnie angielski dziennikarz. W szczególności daje się odczuwać dotkliwy brak oficerów a równocześnie wielki brak materiałów wojennych, zwłaszcza samochodów i czołgów. Strata Charkowa i Briańska stanowiła dalszy, bardzo dotkliwy cios. Prawdą jest, że sowieckie ośrodki zbrojeniowe przeniesiono na Ural, jednak ten nowo zorganizowany przemysł zbrojeniowy nawet w przybliżeniu nie zdola dościsnąć rozmiarów normalnej produkcji.

O sytuacji przemysłu samochodowego pisze poważny dziennik szwajcarski: „Najważniejsze zakłady sowieckiego przemysłu czołgów znajdują się przeważnie na zachodzie ZSSR. Obecnie, po utracie Krematorskaja, a wraz z nią jednej z największych fabryk wozów bojowych, istnieją jeszcze: fabryka samochodowa „Stalin” w Moskwie, zakłady samochodów ciężarowych i osobowych „Gorkij” i fabryka samocho-

dów ciężarowych w Jarosławlu. Do tej kategorii zakładów można jeszcze zaliczyć fabryki traktorów w Stalinogrodzie, oddział produkcji traktorów w zakładach materiałów wojennych „Kirow” w Leningradzie, zakłady montażowe samochodów w Rostowie nad Donem i Krzemieńczuku oraz fabrykę samochodów w Moskwie. Biorąc pod uwagę „gwałtowność ofensywy niemieckiej”, o której mówi angielski dziennikarz oraz stałe druzgocące naloty, dokonywane przez lotnictwo niemieckie na obiekty wojskowe i zbrojeniowe, można zgodzić się z opinią dziennika szwajcarskiego, że 50 proc. przemysłu wojennego Sowieków jest bądź już utraconych, bądź unieruchomionych.

Jeśli bowiem niektóre zakłady są nawet nominalnie jeszcze czynne, to odciecie ich od źródeł surowców i stąd wypływający brak węgla, rudy i stali przekreśla ich wartość jako ośrodków wytwórczych.

Wolna trybuna

Gdy idziesz na wojnę — idź ostatni abyś pierwszy mógł wrócić do domu

Za treść tej rubryki, w której ukazują się listy czytelników „Gazety Lwowskiej” redakcja nie ponosi odpowiedzialności. Anonimy do kasy.

Oto z głębin duszy żydowskiej wyjęta a w Talmudzie (Pesachim 112 b) uwieczniona przestroga, aby żydzi nie narażali swego życia dla obcej sprawy. Kapitały, owszem, dają, jeśli chodzi o zwalczanie wrogów zjadostwa, lecz krwią swoją nie szafują.

Przypatrzmy się etyce żydowskiej w stosunkach handlowych. Charakteryzują ją „paragrafy” zawarte w żydowskim kodeksie prawnym. „Obcemu na lichwę dawać możesz, ale bratu na lichwę nie dasz” i „z obcego dług ściągnąć możesz, ale, co byś miał u brata twego, odpuści mu ręka twoja” (5 M. 15, 3. 23, 20). Zbyteczne dodawać, że „obcy” to „goje” a „bracia” to żydzi. Gniotła więc mafia żydowska świat aryjski, bo

księga mądrości Mojżesza (5 M. 7, 16) zakazywała „ucisku bliźniego”, lecz o uciskaniu nieżydów milczy.

Rzecz znamienita, że „święta” księga żydowska tak obszernie roz-wodzą się o geszeitach, gdy nauka Chrystusa, wręcz przeciwnie, mówi: „Nie możesz równocześnie służyć Bogu i mamonie”. Owocem też tych dwu odmiennych ideologii, jeśli tak określimy również tezy żydowskie, są odmiennie charaktery i odmienna etyka żydów i chrześcijan. Mimo to żydzi uważają swą rasę za produkującą w świecie, a siebie za naród wybrany. Współżycie żyda z nieżydem jest więc surowo zakazane a małżeństwo żyda z aryjką uważane za występki. Stąd wniosek, że żydzi są wyznawcami teorii rasistowskiej. Jeżeli więc inne narody odplacają im pięknym za nadobne, to jest to w rzeczywistości tylko stosowanie przez aryjczyków zasad żydowskich w stosunku do żydów! Skąd więc ten krzyk i lament na ustawę norymberską, która przecież urzeczywistnia jeno to, co żydowskie „Księgi mądrości” zalecają: Separowanie żydów od aryjczyków!

Grabia Moltke, który w czasie swego pobytu w Polsce w latach 1830-32 gruntownie studiował sprawę żydowską, taki wydaje sąd o niej: „Żydzi mimo swej diaspory są ze sobą ściśle związani. Nieznani przywódcy kierują nimi konsekwentnie w imię wspólnych celów. unicestwiają wszelkie próby rządów, zmierzające do ich zasymilowania, tworzą żydzi państwo w państwie i stali się w Polsce ropiącą i do dziś dnia nie za-bliznioną raną tego kraju”.

Żydowi nie można wierzyć, nawet gdy przysięga na wszystkie swoje świętości. Jest bowiem w kodeksie żydostwa ciekawa modlitwa, Kolnidre, odmawiana corocznie w dniu pojednania, której ustęp pewien brzmi następująco: „Nasze śluby nie mają być żadnymi ślubami, a nasze przysięgi — żadnymi przysięgami.” Każdy żyd ma prawo stosowania tego osobliwego przykazania do swoich zaklęć i przysięg, zależnie od okoliczności. Nie możemy się więc dziwić, że naród z tak swoistą etyką wyprzedzał w życiu kupieckim inne narody. Dramatyczne tego przykłady mamy na stosunkach w Polsce. Lecz również inne narody miały powód piętnować żydostwo. Paryskie kupiectwo z XVIII wieku trafnie oceniło ich, pisząc w jednym ze swych podań do władz: Żydzi są częstkami żywego srebra, które się rozpyływa i łączy znów w jedną całość.

Zbigniew Lubiewa

Walka ze spekulacją w Hiszpanii

Anglia organizuje drożyznę i sabotaże

Czasopismo „DAS REICH” zamieszcza ciekawy reportaż swego madyryckiego korespondenta o stosunkach w Hiszpanii:

Rząd hiszpański wystąpił z całą energią przeciw paskarzom i spekulantom i ogłosił karę śmierci, na tych, którzy ukrywają środki żywnościowe oraz artykuły pierwszej potrzeby, w ten sposób sabotażą wprowadzanie konsumentów. Wypowiedziano odtąd otwartą wojnę zakonspirowanym wrogom państwa. Geszefciarze, którzy magazynować będą nie zgłoszone zapasy, aby je następnie sprzedawać po wygórowanej cenie, podlegać będą sądom wojennym. We wszystkich prowincjach Hiszpanii utworzono przy gubernatorach wojskowych specjalne sądy, których wyłącznym zadaniem będzie walka z paskarstwem. Pod presją stosunków odstępuje cywilne sądownictwo swe uprawnienia na rzecz wojskowości, na którą obecnie spada cała odpowiedzialność za aprowizację. Sprawy tę rozstrzygnięto w ten sam sposób, jak sabotaże, skierowane przeciw środkom komunikacyjnym, uszkodzonym jeszcze za czasów wojny domowej.

Oba te, bezpośrednio po sobie wydane zarządzenia mają swe głębsze uzasadnienie. Nikt nie wątpi o tem, że za ostatnio powtarzającymi się katastrofami kolejowymi ukrywa się tajna służba brytyjska. Za-

wzięta zaś walka gospodarcza, prowadzona przez demokrację przeciw neutralnej Hiszpanii drogą utrudnień dostawowych, ma być dopełniona przez wewnętrznych, opłacanych agentów i politycznych przyjaciół Anglii. Chodzi o to, aby rząd narodowy, przyparty do muru brakami gospodarczymi, okazał się powolniejszym wobec postulatów „demokracji”. Braki aprowizacyjne mają rozpetać niezadowolone mas.

Cały rok próbował rząd rygorystycznymi zarządzeniami opanować sytuację. Już 30 września 1940 roku wydano ustawę nadzwyczajną, na mocy której 5.000 spekulantów zamkniętych zostało w obozach pracy. Równocześnie zamknięto szereg sklepów i zasądzone winnych na grzywnę w łącznej wysokości 100 milionów pesetów. Daremnie jednak! Sabotaże i spekulacja przybrały takie rozmiary, że system kartkowy okazał się fikcją, bo najwyższe nawet wymiary pieniężnych kar nie ukróciły spekulacji.

Obok chęci zysków nadmiernych i świadomego a celowego sabotażu musi rząd, pragnący uzdrowić stosunki, ujawniać i karać niewdzięcznego przeciwnika: bierny opór, z którym rząd się spotyka nawet w wypadkach skromnych a z punktu widzenia interesów państwa koniecznych swych żądań. Prasa podkreśla-

ła niejednokrotnie brak poczucia obywatelskich i zrozumienia, że interesowi społecznemu należy podporządkować interes jednostki. Nigdy też spekulacja nie rozwinęła się do takich rozmiarów, aby zagrażała egzystencji ruchu narodowego wobec obojętności mas, która stanowi podatną pożywkę dla spekulacji.

Oficjalny organ „Arriba” proponował jako środek zaradczy dewaluację majątku kapitalistów. Broń tę jednak rząd narazie zachowuje jeszcze w rezerwie. Tymczasem walka ze spekulacją, po wprowadzeniu kary śmierci, trwa. Ale równocześnie zapowiadają spekulanci zwyczajną cenę za towar z paska pochodzący w związku ze zwiększonym ryzykiem. Prasa zapewnia, że rząd jest poinformowany o wybiegach spekulantów, którzy zorganizowali tajną, szeroko rozgałęzioną sieć agentów. Rzeko rozgałęzioną sieć agentów. Rzeko rząd będzie tedy wypłacać nie tylko drobne plotki, lecz dotrzeć także do zakonspirowanych milionerów. Jak serio czynniki oficjalne zabrały się do tępienia spekulacji, o tym świadczą słowa, wypowiedziane na łamach organu „Falanstist”: „Ci, którzy tylko nienawidzą i zemstę znają, dowiedzieli się, że sprawi-dliwość wyostrzyła swój miecz. Bez żalu pa-trzeć ona będzie, gdy spadać będą głowy winnych”.

Wiatr...
gwizdzie i hula. Niesie deszcz, a deszcz przynosi często przeziębienie.

ASPIRIN
w każdym domu!

8857

Wyroki śmierci na komunistów
BUKARESZT, 7. 11. — Sąd wojenny w Kiszyniowie skazał 14-tu agentów bolszewickich na śmierć a dwóch dalszych na 15, względnie 10 lat robót przymusowych. Skazani uprawiali swą zbrodniczą działalność na obszarze Besarabii.

Engagement
Miała dwadzieścia wiosen życia — a była jedną wiosną. Wymarzyła sobie dwadzieścia typów męskich, które w sumie dawały jedną idealną całość. I dwadzieścia najmniej zalet wyróżniało ją korzystnie z blond-platynowego tłumu jej rówieśnic. A że była stuprocentową Amerykanką, tęskniła jej na imię było: Film, marzeniu — Kariera, a jej idealny typ męski stanowił wierną kopię Clark Gable'a.

Betty była córką urzędnika bankowego w jednym z mniejszych miast Kalifornii i po ukończeniu szkoły, na życzenie ojca, objęła posadę w banku. To było nudne. Nudę biurą podkreślały i wypuklały prócz mocno 'podkreślonych oczu jej koleżanki biurowej i wypukłych cięciem dla niej zachwytem oczu kolegi, barwne cuda hollywoodzkiej bajki filmowych magazynów. Przy niej wszystko było małe, nudne, śmieszne. Więc zamiast stawać na bank, w którym z niechęcią pracowała, re-zolutna Betty wolała postawić va banque... W chwili, gdy los - re-żyser rozpoczął „nakręcanie” filmu jej życia, Betty nie była jeszcze zatruta hollywoodzkim narkotykiem. Początek filmu — szablonowy: królowa ślizgawki, królowa plaży, królowa balu i — królowa kilkunastu zakochanych śmiesznych serc. Potem: fotka na konkurs fotograficzności w jednym z pism. Oczywiście — pierwsza nagroda. Dużo ruchu w mieście, jeszcze więcej plotek w

banku, trochę wymówek w rodzinie — i bardzo wiele nadziei i fantastycznych planów, znaczonych coraz krótszym snem i podkrążeniem oczu. Biedna mała Betty, życie jest nieznośne od wczoraj, duszno, ciasno. Nerwowe podniecenie wyczerpuje, męczy, zmusza do szukania ujęcia. Stąd już krok by spakować małą walizkę i najbliższym pociągiem — do Hollywood.

Ciągle jeszcze szablon: skromny hotelik, sny o sławie i karierze to-pnieją szybko wraz z kilkuset przy-wiezionymi dolarami. Jej własna piękność i małomiasteczkowa waż-ność rozplynęła się szybko w ośle-piających neonach i rozrzuconym wszędzie niedbale standaryzowanym pięknie. Betty czuje się coraz mniej-sza, coraz brzydsza.

Raz — ochlap z królewskiego sto-lu: statystka. Ale tania szminka statystki, to nie napoleońska buława w tornistrze. Lecz Betty o tym je-szcze nie wie. Myśli więc mała, głu-pia Betty tak: pierwszy szczebel kari-ery filmowej. Byle pięć się jak najszybciej w górę po tych wspa-niałych szczeblach, przeskakując po dwa, po trzy. Ale skończono nakre-cać film — i padł suchy, lakoniczny rozkaz: zejść z drabiny! Pierwszy szczebel był bardzo niski: weszło się lekko bez wysiłku. Dlaczego teraz tak trudno zejść? Dla Betty pod szczeblem jest przepaść.

Pierwsze rozczarowanie. Oczy Betty są teraz częściej zaczerwie-

nie, choć bardziej starannie dba o maquillage. I po raz pierwszy w życiu zastanawia się poważnie nad swoją przyszłością. Kolory są teraz stanowczo ciemniejsze, bardziej nasycone. A piękne życie wyucuje się z bliska coraz brzydsze. Czasami zaczyna się komuś zazdrościć brzydoty. Bo głupiotka Betty, prócz małej walizki i podniszczonej torebki z krokodylowej skóry, przywiozła ze sobą jeszcze sztywną krynolinę mie-szczańskiej uczciwości, w której ogni-woleki się ciężko uczucie i serce. Bo Betty nie wiedziała jeszcze, że za cały strój młodego i ładnego dziewczęcia marzącego o karierze filmowej, starczy wytworne dessous. Zresztą w bardzo krótkim czasie miała się o tym przekonać. Na jej niefabrykowaną i żywiolową urodę nie mogła pozostać nieczuła nawet taśma filmowa: z kilkudziesięciu statystek, tylko ona zwróciła uwagę reżysera. To już drugi kaprys losu. Więc znowu ta sama, pnąca się do filmowego Olimpu drabina. Tym razem szczebel miał formę krótkiego wezwania, by zgłosiła się w ozna-czonym czasie u głównego reżysera, mister Jamesa Clarke'a. Poszła. Wzruszenie i trema uczyniły ją je-szcze młodszą, piękniejszą i bardziej godną pożądaną. Włęcz krótko: przyjdź jutro wieczór o dziewiętej do jego willi na próbne zdjęcia. O-czywiście, on sam będzie zdejmował... bez obiektywu! Ale Betty jest je-szcze bardzo głupia. Ucieka szybko ku zrozumiałemu zdumieniu mr. Clarke'a.

Ciągle jeszcze tkwimy w szablo-

nie. No cóż, życie często w nim się lubuje. Dla efektownych kontrastów i dla pewnej równowagi. Nudny film. Ale cierpliwości. Będzie i mi-łość. Musi być. Pojawia się, gdy krokodyl skrojony w torebkę wypłu-wa ze swego wnętrza ostatniego dolara. Betty cieszy się: nareszcie miłość. Ma niebieskie oczy, małe wąsiki, metr osiemdziesiąt wzrostu i dwieście dolarów miesięcznej pen-sji. W niebieskich oczach przegląda się poczciwe, męskie serce. To Betty zgubiło i — uratowało.

Teraz było ich trójka: Bob, Tom i Betty. Bob — to był pies. Jeszcze z domu. Jedyny dotąd jej przyjaciel. Tom — to oczywiście on. Miał je-szcze jakieś nazwisko, ale to nie ważne. We trójce było raźniej i weselej. Bo Tom był jeszcze dowcip-niejszy i weselszy niż Bob. Tylko z początku byli o Betty bardzo za-zdrośni. Przewagę miał oczywiście Bob. Na początku zaraz wyprosił sobie stanowczo ostrymi zębami wszelkie zbliżenia Toma zarówno z nim jak przede wszystkim z Betty. Ale z czasem Betty ich jakoś pogo-dziła i Bob posadził na małe ustęp-stwa. Później zaprzyjaźnili się na-wet. Znowu barwy stanowczo poja-sniały. Na świecie było coraz pięk-niej. Ale gorąca filmowa natura trawiła małą Betty. Dlatego Tom był często smutny. Czuł, że coraz bardziej wymyka mu się ta mała-ćma, lecąc na oślep w magiczne światło reflektorów filmowych.

Zobaczył ją raz Kurt Meiler, wschodząca sława reżyserska. Przy-

stanął, zatrzymał ją i kazał się zgłosić nazajutrz do próbnych zdjęć. Szalała z radości. A Tomowi bardzo ciężko przyszło ukryć smutek i trwogę. Tylko Bob przyjął wszyst-ko spokojnie. Wybrali się do studia we trójce. Wpuszczono, rozumie się, tylko Betty. Tom z Bobem pozostali w hallu. Ale Bob nie mógł długo wytrzymać. Właśnie w mo-mentcie, kiedy nakręcano z Betty i jej przypadkowym partnerem scenę miłosną, Bob wpadł z furją do stu-dia, rzucając się na przerażonego aktora. Zdjęcia zostały przerwane. Reżyser kłął, operator kłął, ale naj-bardziej z nich kłął oczywiście part-ner Betty. Przepędzono ją, płaczącą i zrozpaczoną, razem z niefortunnym obrońcą.

Znowu wszystko dla Betty pogrze-bane i stracone. Zato Tom szczerze się radował, żywiąc zrozumiałą wdzięczność dla Boba.

Można sobie wyobrazić zdumie-nie Betty, gdy dwa dni po tym fa-talnym zajściu otrzymała przez spe-cjalnego posłańca list z wytwórni „Victoria Films Corporation”. Z sil-nym wzruszeniem rozdarła szybko kopertę. „...Natomiast, jako rekom-pensatę za doznany zawód, proponujemy pani engagement dla jej psa, który przypadkowo został na-kręcony na taśmie podczas pani pró-bnych zdjęć. Gdyby tygodniowa ga-biż w wysokości tysiąca dolarów od-powiadała pani czworonożnemu pu-pilowi, proszę zgłosić się wraz z nim...” (elt)

Opieka nad matką i dzieckiem

w przychodniach miejskiego Wydziału Ochrony Zdrowia

Kosztowności złote nie podlegają zgłoszeniu

(m) W związku z wprowadzeniem na terenie naszego okręgu wszystkich przepisów dewizowo-prawnych, obowiązujących w pozostałej części Gub. Gen. i związanego z tym obowiązkiem zgłaszania wartości dewizowych, komunikujemy, że złoto podlega obowiązkowi zgłaszania tylko jako surowce lub półfabrykat. Tak więc przedmioty użytkowe ze złota (zegarki, zastawy stołowe, przybory na biurko i t. p.), kosztowności (złote kasety, figurki, etuis, pocielniczki i t. p.) oraz biżuteria (obrączki ślubne, pierścionki, sygnety, kolczyki, broszki, szpilki do krawatów, breloki, łańcuszki i t. p.) nie podlegają obowiązkowi zgłaszania.

Pamiętajcie o zaciemnianiu mieszkań od godz. 17.10 do 7.35 rano

Wkrótce egzaminy dla rzemieślników

(z) Izba Rzemieślnicza we Lwowie już zorganizowała specjalne komisje dla egzaminów czeladniczych i mistrzowskich, które w niedługim czasie rozpoczną swą normalną działalność. Ci rzemieślnicy, którzy mają zamiar wnieść podania o dopuszczenie do egzaminów, winni przygotować odpowiednie dokumenty (według wymogów dawnej polskiej ustawy przemysłowej), które należy przedstawić przy zgłoszeniu o dopuszczeniu do egzaminów. Termin zostanie podany w niedługim czasie.

Zmiany nazw niektórych miejscowości

(x) Dyrekcja Niemieckiej Kolei Wschodniej wprowadziła na terenie Gub. Gen. pojedyncze nazwy miejscowości w brzmieniu niemieckim, na miejsce podwójnych (niemieckich i polskich). Tak więc na tablicach stacyjnych, sztydach wagonowych, biuletach, kasach, taryfach i t. d. zamiast napisu np. Lemberg—Lwów będzie tylko Lemberg.

Dla orientacji podajemy nazwy ważniejszych miejscowości w brzmieniu niemieckim: „Krakau“ odpowiada polskiemu „Kraków“, Warschau — Warszawa, Landshut — Łańcut, Jaroslau — Jarosław, Neu-Sandez — Nowy Sącz, Alt-Sandez — Stary Sącz, Neumarkt — Nowy Targ, Reichshof — Rzeszów, Tschenschau — Częstochowa, Petrikau — Piotrków, Cholm — Chełm (lubelski). Niektóre nazwy, jak np. Lublin, Radom, Nisko i inne, pozostają niezmiennicze.

Bank Gospodarstwa Krajowego we Lwowie

(m) We Lwowie powstała nowa instytucja o ważnym dla gospodarki naszego okręgu znaczeniu, a mianowicie Bank Gospodarstwa Krajowego we Lwowie S. A. (Landeswirtschaftsbank in Lemberg A. G.), mająca na celu ożywienie życia gospodarczego Galicji, a w szczególności przemysłu, handlu, rzemiosła i budownictwa.

Odpowiedzi Czytelnikom

Samodzielny. — Podania o zezwolenie na utworzenie przedsiębiorstw należy wnosić na odpowiednich formularzach, wydanych w języku niemieckim, do Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie, ul. Bouldarda 5. Formularze można otrzymać także za nadaniem 1-go zł w znaczkach pocztowych.

TE-EM, Boy. — W domu prywatnym musi szyć wstawić właściciel domu. Można je wstawić na koszt własny i koszty odrzucić od komornego — na dowód czego należy przedłożyć rachunek.

WP. J. — Sposób prawny między pracodawcą a pracownicą reguluje Urząd Pracy.

WP. Jotea. — Zgłoszenia Polaków na wyjazd do Rzeszy przyjmuje lwowski Urząd Pracy (Arbeitsamt) ul. Dzwonnickiego 15. — W sprawie szkoły policyjnej w Nowym Sączu proszę napisać wprost do Komendy Polskiej Policji Posiłkowej w Krakowie, ewent. proszę się uprzednio porozumieć z lwowską Komendą Schutzpolizei, pl. Smolki 3. — WP. Stan. Wiszniewski, Żółkiew. — Dawno Dyr. Lasów Państwowych istnieje obecnie jako Wydział Leśny Urz. Gubernatora Galicji (Abteilung Forsten des Amtes des Gouverneurs von Galizien), ul. Chorążczyzny 17.

(j) W poczekalni jednej z przychodni spoczywa na ławkach kilkanaście kobiet z dziećmi na rękach. Gdy pochylają się nad swymi pociechami, spojrzenie ich rozjaśnia się, oblicza nabierają dziwnego blasku. Delikatnie poprawiają czepeczki, powijaki, kołderki, przewijają pieluski, najklikszymi głosami uspokajają zapiakane niemowlęta.

Jedna z oczekujących na poradę lekarską kobiet, sądząc po ubogim wyglądzie — wyrobnicza, z czułością i niezwykłą jak na jej ociążałe ruchy delikatnością, karmiąc swoje „male“, mówi:

— „Nigdy nie spodziewała się w życiu doczekać szczęścia. A jednak... Dziecko, to największy mój skarb i, nadzieja”.

Tuż, obok niej siedząca młoda mamusia szepcze do uszka swego maleństwa: „Luli, luli mój koteczku, złoty, piękny, królewiczku mój”...

Trzecia z kolei, piastując w drżących rękach maleńką „kruszynkę“ zakutaną w powijaki trzymiesięczną córeczkę, żali się: „Córusu moja maleńka, nie choruj mi, Bóg ci da zdrowie,

pan doktor wyleczy

i nagle zwraca się do wszystkich:

— „Ona gorączkuje biedaczka, ma kaszel, tak się boję”... — w głosie jej brmi wyrzut, a w kącikach powiek zwiisa ciepła, matczyna łza...

Te obrazki, mające w sobie niezaprzeczony czar macierzyństwa, trudno jest określić słowami, tyle bowiem niewypowiedzianego uroku i szczęścia kryją w sobie spojrzenia i najczulsze rojenia matek o przyszłości swych dzieci. Ale w tej właśnie chwili otwierają się drzwi gabinetu, skąd wychodzi mamusia z córeczką — zaróżowione policzki, rozbawiona minka dziecka „...a bo pan doktorł baldzo miły cłowiek, taką ładną bajeczkę mi opowiedział” — paple wrzuczone maleństwu, i zarzuciwszy rączki na szyję mamusi, odbywa „napowietrzną“ podróż w matczynych ramionach — „do domciu”.

Frekwencja korzystających z porad jest znaczna. Codziennie przejawia się przez przychodnie opieki nad matką i dzieckiem, skierowane przez miejski Wydział Ochrony Zdrowia ponad 300 nieletnich i dorosłych pacjentów.

Na terenie naszego miasta dysponuje Zarząd Miejski 7-oma przychodniami i ambulatoriami, gdzie udziela się pomocy leczniczej kobietom ciężarnym, matkom i niemowlętom. Matki i ich pociechy znajdują w ważnych, a częstokroć decydujących momentach życia, fachową pomoc, opiekę i pielęgnację w tych właśnie miejskich przychodniach, mieszczących się przy ulicach: Zielonej, Białohorskiej, Żółkiewskiej, Zamarstynowskiej, Chorążczyzny, Potockiego i Paderewskiego oraz w dwu ambulatoriach przy ul. Głowińskiego i Skargi, gdzie ordynują lekarze-ginekologowie i pediatrzy.

Do poradni zgłaszają się osoby z niemowlętami i dziećmi do lat trzech, gdzie otacza się je wszechstronną opieką lekarską, zapewnia matkom świadczenia w czasie choroby i w okresie karmienia. Udziela się tu porad i wskazówek kobietom, uświadamiając i pouczając o obowiązkach przyszłych matek, rozluźniając poczucie odpowiedzialności wobec

społeczeństwa za życie i los nowonarodzonego, kształtuje się świadomość własnej woli, pogłębia się znajomość higieny i spraw zdrowotnych — słowem:

wychowując — ucząc wychowując

W oddziałach „dziecięcych“ przychodni przeprowadza się leczenie higieniczno-dietetyczne, mające na celu usunięcie różnorodnych stanów chorobowych, jak np.: zaburzeń trawienia, zbroczeń konstytucjonalnych i t. p., krzywicy, schorzeń powstałych na tle wadliwej pielęgnacji i żywienia. Specjalnie to ostatnie, często przez nieświadomość „świeżo upieczonych“ matek, bywa niekiedy zupełnie fałszywie pojmowane i stosowane, zapominając one bowiem, że jakoś i ilość pożywienia winien zawsze dyktować tylko lekarz i do jego wskazań należy się ściśle stosować. Do trzeciego roku życia winny dzieci znajdować się pod stałym nadzorem lekarza, który wyznaczy dietę dla dziecka w pierwszych miesiącach życia i przepisze wystarczającą i wskazaną ilość kleików, przetartych jarzyn, skrobanych owoców, i t. p. potraw pożywnych i zalecanych dla wzmocnienia organizmu dziecka w tym okresie rozwoju.

W przychodniach dziecięcych prócz oględzin lekarskich odbywa się również i dożywianie niemowląt, które otrzymują codziennie mleko i

specjalne mieszanki odżywcze (kleiki, kaszki, płatki i t. p.). Ważną funkcję spełnia przy tym Centralna Kuchnia Mleczna przy ul. Potockiego, rozsyłająca co dzień do klinik i przychodni dziecięcych ponad 200 litrów mleka i 500 porcji mieszanki, z których w pierwszym rzędzie korzystają dzieci skrofoliczne lub źle odżywione. Niemowlęta i dzieci, które przeszły już najtrudniejszą fazę rozwojową są umieszczane w budynkach dziecięcym przy ul. Kadeckiej 30, gdzie znajduje się w obecnej chwili 300 dzieci starszych już i najbardziej potrzebujących rodziców, podzutek, sierot oraz 200 podrzuconych, bądź osieroconych niemowląt.

Drugi budynek dziecięcy, znajdujący się przy ul. Ostrowskich, posiada charakter zakładu wyłącznie leczniczego. Pielęgnię się tutaj około 50 dzieci przedwcześnie urodzonych lub obciążonych dziedzicznie. W Brzuchowicach znajduje się sanatorium dla dzieci gruźliczych w wieku od 7—15 lat.

W najbliższych dniach powstaną we Lwowie dwa t. zw. „żłobki“ dziecięce, w których przebywać będą dzieci pracujących matek, pozostawiane w żłobkach na czas ich pracy. Pierwszy z nich, a mianowicie żłobek obliczony na 50 dzieci przy ul. Potockiego 61, został już częściowo uruchomiony — drugi przy ul. Panieńskiej dla 30 dzieci niebawem zostanie otwarty.

Z notatnika reportera

OFIARY POKĄTNEGO HANDLU

(i) Po obfitym przyjęciu, jakie odbyło się w mieszkaniu przy ul. Ketrzyńskiego 41 z okazji urodzin 32-letniego Józefa Ketrzyńskiego, wystąpił u fundatora uczy silne objawy zatrucia mięsem. Zawezwany lekarz Pogotowia, który przewiózł zatrutego w stanie b. ciężkim na klinikę chorób wewnętrznych przy ul. Piekarskiej 70. Jak stwierdzono, mięso pochodziło z nielegalnego uboju.

— Bilous Dymitr, lat 21 (Zamarstynowska 11) po spożyciu środków spożywczych kupionych w handlu pokątnym doznał zatrucia organizmu. Po dokonaniu zabiegów przeciwdziałających lekarz Pogotowia przewiózł zatrutego do szpitala przy ul. Pijarów.

ŚMIERĆ NA JEZDNI — Mieszkaniec wsi Dolanów 65-letni Ostop Karczuk, wracając ze Lwowa do domu, został wieczorem przejechany na szosie stryjskiej przez samochód ciężarowy. Wskutek doznanych obrażeń starzec zmarł na miejscu wypadku. Zwłoki odtawiono do kostnicy.

— Na placu Gólcuchowskich dostał się pod koła samochodu mężczyzna lat około 40, który wskutek doznanych obrażeń, zmarł. Przy zabitym nie znaleziono żadnych dowodów stwierdzających tożsamość. Zwłoki przewieziono do kostnicy.

— W czasie nieostrożnego przechodzenia przez jezdnię ul. Gródeckiej został potrącony przez samochód 33-letni Stanisław DREWNIAK (pl. Bilszewskiego 24) doznając dotkli-

wych kontuzji całego ciała i wstrząsu mózgu. Ofiarę wypadku przewieziono w stanie groźnym do szpitala przy ul. Pijarów 4.

— 70-letni N. Szadler (Kulparkowska 11) nieuważnie przechodząc przez jezdnię ul. Potockiego, został przejechany przez samochód doznając złamania ramienia oraz ran głowy i klatki piersiowej. Po udzieleniu pierwszej pomocy, lekarz Pogotowia przewiózł go w stanie ciężkim do szpitala przy ul. Pijarów 4.

— 35-letni Żyr Michał, stracony z tylnego pomostu wozu tramwajowego przez 10-cyprzący się pasażerów, upadłszy na jezdnię ul. Gródeckiej dostał się pod koła nadjeżdżającego samochodu, wskutek czego doznał ogólnych potłucznię ciała.

— Na placu Bernardyńskim została potrącona przez ręczny wózek bagażowy 12-letnia Miller Joanna (Asnyka 15) tak silnie, że doznała poważnych obrażeń głowy i nóg. Dziewczynkę po nałożeniu opatrunku odwoził lekarz Pogotowia do szpitala św. Zofii. Właścicielem wózka zajęła się policja.

PRZY PRACY — W czasie pracy w browarze upadł i uległ złamaniu nogi robotnik 31-letni N. Fleischer, którego lekarz Pogotowia odwoził do szpitala przy ul. Pijarów 4.

— W czasie rąbania drzewa przecięł sobie siekierą rękę 16-letni Jan Kosanek (Krasów, pow. lwowski), który zaopatrzony przez lekarza Pogotowia, został odwieziony do Szpitala Powszechnego.

Co słychać w kraju

Sytuacja w rzemiośle warszawskim

Przed wojną rzemiośle warszawskie miało około 16.000 warsztatów; z liczby tej 51 proc. stanowiły warsztaty chrześcijańskie, a 49 proc. żydowskie. Po wyeliminowaniu żydów, obecnie w Warszawie jest przeszło 7000 aryjskich pracowni rzemieślniczych.

Wśród rzemiosła najliczniej reprezentowane jest szewstwo, następnie krawiectwo, fryzjerstwo, rzeźnictwo i ślusarstwo. Z kolei

większą ilość warsztatów posiadają: stolarze, piekarze, cukiernicy, dalej murarze i malarze.

W obecnej chwili w Warszawie i na prowincji w planowej gospodarce obuwem czynnych jest około 1000 warsztatów. Ilość osób zatrudnionych w rzemiośle szewskim oblicza się na 5000 czeladników i robotników przy produkcji obuwia nowego i około 1000 przy dokonywaniu reparacji. Na zwiększenie się zatrudnienia w rzemiośle wpłynął w znacznym stopniu przynany ostatnio półmilionowy kredyt dla rzemiosła szewskiego.

Sytuacja rzemiosła krawieckiego, jak i innych rzemiosł włókienniczych, jest nieco gorsza. Karty zapotrzebowania na poszczególne surowce zostały rozdzielone przez Izbę Rzemieślniczą poszczególnym warszattom. Krawcy warszawscy dokonują głównie przeróbek i reparacji, a rozdział potrzebnych materiałów włókienniczych do tego celu przeprowadza z polecenia Izby Rzemieślniczej w Warszawie Centrala Handlowa. Z przydziału korzysta 800 warsztatów.

W grupie drzewnej sytuacja również przedstawia się żądowalająco, jeżeli chodzi o stolarstwo budowlane i bednarstwo. Natomiast w stolarstwie meblowym oraz w cielistwie i kołodziejstwie daje się odczuć brak zamówień.

P. WESTERGAARD

Główek o gołęmb sercu

Był sobie człowiek o gołęmb sercu. Naturalnie bardzo dawno, bo dziś takich ludzi się nie spotyka. Nazywał się Wandelin Sørensen — i znałem go osobiście. Stał pewnego dnia na platformie tramwaju, gdy do wagonu wsiadła jakaś dama i zbyt długą szpilką od kapelusza przebiła mu oko. Człowiek o gołęmb sercu wyjął chusteczkę do nosa i wyciągnął szpilkę z kapelusza damy.

— Przepraszam panią — powiedział. — Szpilka zabrudziła się czymś. Pani pozwoli, że ją wytrę?

Od tego dnia musiał jednak nosić szklaną protezę, co jednak nie przeszkadzało mu pozostać narzeczoną uroczek Huldy. Kochał ją ze swoim szklanym okiem równie silnie, jak poprzednio. Kiedyś powiedziała doń:

— Słyszysz, jak mój mały brat krzyczy? Oto zgubił swoją ulubioną szklaną kulę! Bądź tak dobry i daj mu swoje oko do zabawy!

Uczynił to, gdyż była właśnie wiosna i kochał ją bardzo.

Pewnego dnia Hulda rzekła: — Wendelin, nie kocham cię już. Kocham Emila. Wiem, że to jest okropne... ale pomyśl tylko: Emil mnie nie kocha!

Człowiek o gołęmb sercu zwiesił głowę i poszedł do Emila.

— Mój kochany — powiedział — jesteś mi winien osiemset koron. Pewnie dlatego nie odwiedzasz mnie, jak dawniej. Daruję ci ten dług i dodam jeszcze osiemset koron, jeśli oświadczysz się mojej narzeczonej, która cię kocha ponad wszystko na świecie.

— Tysiąc koron — odrzekł chętny Emil.

— Dobrze, — zgodził się dobroduszy człowiek i wyliczył żądaną sumę — lecz musisz się z nią nie tylko zaręczyć, ale i ożenić.

— Zrobione — powiedział Emil, bo była to nie byle aka gratka.

Gdy po wielu latach człowiek o gołęmb sercu umierał, przyszła doń jeźdźcowa gospodyni pensionatu.

— Ach, panie Sørensen, to naprawdę nieuczciwie, że pan umiera teraz. Któż wynajmie pokój w środku miesiąca?

Konający ostatkiem sił uniósł się na łóżku i powiedział słabym głosem:

— Kochana pani Hansen, nie może pani być narażona przeze mnie na straty. Oto komorne za trzy najbliższe miesiące.

— To naprawdę ładnie z pana strony. Może pan być pewien, że przyniosę na pogrzeb piękny wieńiec.

Jeszcze tej samej nocy zmarł człowiek o gołęmb sercu. Nikt nie szedł za jego pogrzebem. Nie było też wieńca na jego trumnie.

Powrót „jeńców”

(tp) Wracają „jeńcy”. A raczej — ci nasi współobywatele, których żołnierz niemiecki wybawił z niewoli bolszewickiej, gdzie przeżyli niezliczone udręki moralne i fizyczne. Wracają jako oberwańcy, w strzępie szynelowego łachmanu, z koniecznością z igrorową czapką wojskową na głowie; pierwsze więc spojrzenie na te postacie budzi niemiłe wspomnienia i odrzę — zwłaszcza, że przynoszą na sobie ci biedacy brud, którego w więzieniu czy na robotach przymusowych nie mogli się pozbyć.

Ze względu na niebezpieczeństwo roznoszenia zarazków wydano przykazy, lecz nieodzowne zarządzenie, zabraniające „jeńcom“ jazdy tramwajami. Zdarza się jednak, że ktoś spo-

śród cudem ocalałych i umęczonych daleką drogą, przemyci się do tramwaju — dzięki temu, że nie ma na sobie sowieckiego munduru. Wtedy publiczność lwowska, jadąca z tym szczęśliwcem, nie protestuje. Przeciwnie — patrzy nań ze współczuciem, z dziur i łat zniszczonej odczytuje historię biedy i głodu.

Zdarzyło się, że pewien „jeńiec“, dążący do podsamborskich Strzelbic, wyciągnął w tramwaju rękę. Powiedziiano mu, że „idą tylko polskie i niemieckie pieniądze“. A wtem jedna z sąsiadek trąciła łokciem obok siedzącego męża, dołączając do tego niecierpliwemu rozkaz: „ta daj mu dwa dziesiątka groszy!”.

Do wszystkich Odbiorców gazu!

Z powodu przecięcia robotami instalacyjnymi i naprawami nie jesteśmy na razie w stanie przyjąć nowych zamówień. Zapytywania w tej sprawie są dlatego bezprzedmiotowe i pozostaną bez odpowiedzi.

Lwów, dnia 5. 11. 1941.

GAZOWNIA MIEJSKA

SPRZEDAM maszynę do szycia Gritanera, kryta, 4 szufladkowa, 4 dwórzańskie, 120, m. 4 między 14-21, 8496

CYTRA koncertowa, pulpit i stolik sprząta, Blachowa, Lyczkowska 21/1, ganek 8476

FORTEPIAN sprzedam tanio, Grunwaldzka 6, m. 1, 8806

BUTY M maszyn SZYJĄCYCH, części szyciarskie, tanie naprawy, Techno-service, Akademicka 8247

KUPIĘ dom lub willę, najchętniej Lyczkowską, Persenkowską, Pośrednicy, chętnie widzieli, Licytacja, Nr 8691, Gazeta Lwowska, 8691

ZA ZEZWOLENIEM WŁADZ 2 - MIESIĘCZNE KURSY JĘZYKA NIEMIECKIEGO dla początkujących i zaawansowanych uczących się, dla Polaków, POLSKI KOMITET POMOCY, Zgłoszenia codziennie od 10-12, 1 od 18-19, Lwów, Kopernika nr 6, Opłata za kurs 80 zł. - Po ukończeniu - świadectwo, 823

DYPLOMOWA - NY profesor niemieckiego, Polak, przyjmuje lekcje indywidualne, zbiorowe. Uczy także w domu ucznia. Pisze podania, tłumaczy na język niemiecki. Osęstowska 7 a, I. p. miesz. 4. 8798

Table with 2 columns: KINO and FILM. Lists movies and theaters like ROXY, STUDIO, KOSMOS, SWIT, RIALTO, METRO, MUZA, TON, BAJKA.

POSAD POSZUKUJA

BUCHALTER-korespondent z 20-letnią praktyką na kierowniczych stanowiskach w przemyśle tartaczynym i garbarskim, wia da biegle językiem niemieckim, polskim i ukraińskim w słowie i piśmie, poszukuje odpowiedniej posady, najchętniej na prowincji. Łaskawe listy pod „Zaufanie nr 8362” - „Gazeta Lwowska” 8862

INTELIWENTNY

pracujący pan poszukuje natychmiast komfortowego pokoju w dzielnicy polskiej. „Reklama” plac Mariacki 5 „Zbigniew”. 8817

ZGUBIŁAM

kartkę żywnościową w rynku nr 11 w sklepie. Uczeń ul. znalazł zwrócić kartki do chlebowni rynek 11. 8780

TANIO

kupię małą gablotkę i 2 małe stoliki z krzesłami. Sykstuska 37, Prokopowicz 8607

NOZE STOŁOWE

kupim w każdej ilości. Zgłoszenia: Hotel George'a pl. Mariacki 1. 8428

FORTEPIAN, BIURKO, LAMPY, LINOLEUM

sprzedam okazynie. Modrzewjskiej 16, m. sześć. 8600

SPRZEDAM

szlafki gumowy do plecaka gazowego 25 metrów. „Gazeta Lwowska” „Nr 8371”. 8371

SPRZEDAM

meszty damskie - czarne krokodyl nr 36. Władomóde Koltajta 6, I. p. miesz. 8; 2-3. 8619

KUPIĘ

lub samienię płaszczki dziecięcej naroczone dziecko w dobrym stanie. Zgłoszenia: Wójtowska 18 A, miesz. 1. 8586

SPRZEDAM

wysokie buty 44; damskie śniegowe 38. - Żeromskiego 11 a, miesz. 15. 8540

KUPIĘ

500 kg. węgla lub 1000 kg. drzewa opałowego twardego. Zgłoszenia: Inż. Szczek, Potockiego 99. 8524

CINE KODAK

mod. 255. Projektor Siemens 8 mm. - fabrycznie nowe. Sprzedam tylko komplet. - Zofii 52, Mańkowskiej, 2-3 pop. 8506

OKAZYJNIE

sprzedam jadalnię orzechową. Piłsudskiego 11 a, drugie piętro, drzwi nr 10. 8704

OKAZYJNIE

PIECYK zamotowy „Mitgrave's”, 6 FOTELI, obraz „Ballhet”, w większych rozmiarach, dobry waderko - łożko żelazne z siatką, Złotej ulicy, Ciuchcińskiego 7, I. p. 8694

MAJSTRA

do margaryny poszukuje. Oferty „Gazeta Lwowska” „Nr 8287”. 8287

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

- A to nowicjusze z tych bolszewików! Pociągają do odpowiedzialności własnych marszałków - zamiast swoich sprzymierzeńców! („Das Reich”).

WOLNE POSADY

MAJSTRA do margaryny poszukuje. Oferty „Gazeta Lwowska” „Nr 8287”. 8287

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

PRZYJMIE

elektryczny, kół. Czubko, Lindego 6. 8028

RESTAURACJA

Bristol, Lwów poszukuje pierwszorzędного kucharza władającego językiem niemieckim. Zgłoszenia u portiera hotelu. 8679

POSZUKUJE

dziełaczki do pomocy domowej do przytulnego domu przy Kowalskiej 81, II. piętro, drzwi 12. 8641

LOKALE

DUŻY komfortowy pokój wynajmie solidnym Potockiego 19, parter, m. 4, od 4-8 8382

ZA

pokój z gazem - ewent. z użyciem gazu, dam ubranie w dobrym stanie. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8727”. 8727

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

WYNAJME

pokój jednemu lub dwóm za opał, dzielnica pierwsza. Licytacja, „Gazeta Lwowska” „Nr 8721”. 8721

Poszukujemy jeszcze kilku roznosicieli gazet. Przyjęci zostaną wyłącznie: dawniejsi listonosze, inkasenci, roznosiciele gazet i t. p. z rodziną składającą się z 3 dorosłych osób. 8797

NAUKA. NIEMIECKIEGO 15 zł. wyucza matę z złota kupię lub dam opał. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8650”. 8650

Przedstawicielstwo Generalne na dystrykt »GALICJA« artykułów spożywczych odda na swój rachunek BIURO HANDLOWE STEFANA GRELAKA PRZEDSTAWICIELSTWO FABRYK KRAKÓW, DŁUGA 28. Tel. 225-29.